
Szerző: Sebestyén Péter (2019-08-02)

1 / 13 oldal | © Katolikus.ma

Jelen kiadvány tartalmául a Katolikus.ma cikke szolgál, mely a <https://katolikus.ma/a-pap-es-a-bohoc/> internetes címről származik. A cikket 2020-07-09 dátummal egy médiamissziós lelkületű Tisztelt Olvasónk töltötte le, létrehozva a jelen pdf vagy papír alapú kiadást, akinek ez úton is köszönjük az ilyen formában történő terjesztést. Mindent Isten nagyobb dicsőségére!

A pap és a bohóc

-gondolatok egy aranymisére-

Soren Kierkegaard filozófus egy alkalommal elmondott egy történetet egy cirkuszciról, ami kigyulladt. A cirkuszciról áttérjedt a tűz a környező mezőkre is, és már a közeli falut is veszélyeztette.

A cirkuszigazgató, aki látta, hogy a falu elpusztulhat lakóival együtt, ha valaki nem figyelmezteti őket, megkérdezte, ki tudna elmenni, hogy figyelmeztesse őket. A bohóc felpattant a biciklijére, és úgy, ahogy volt, kifestve, jelmezben, lekarikázott a domb aljában levő faluba.

- Mentsék az életüket! Mentsék az életüket! Tűz közeledik, és a falu le fog égni! - kiáltotta, ahogy végigkerekedett a falu utcáin. - A falu le fog égni! Mentsék az életüket!

Kíváncsi falusiak jöttek elő a házakból, boltokból, és a járdán gyülekeztek. Visszakiabáltak a bohócnak, nevettek, és megtapsolták az előadást. Minél kétségbeesettebben kiáltozott a bohóc, annál jobban tapsoltak a falusiak.

A falu leégett, és sokan odavesztek, mert senki nem vette komolyan a bohócot.

Szerző: Sebestyén Péter (2019-08-02)

2 / 13 oldal | © Katolikus.ma

Végül is ő csak egy bohóc volt.

A pap és a bohóc

A bohóc szokatlan, fura alak - az udvari bolondok utóda -, ijesztő, kényelmetlen, nem egyértelmű, bizonytalanságot kelt, szórakoztat, igazi arcát elrejtí elölünk, kiismerhetetlen, furcsán viselkedik, kiszámíthatatlan, megnevetet és megsirat. Néha kicsit gonosz, kicsit pajzán, de mindenképpen nagyon jó társadalomkritikus, éles megfigyelő, hatásosan érvel, pengeéles logikával válaszol és vitára gerjeszt, kimondja a meztelen igazságot, önmagunkkal szembesít, szókimondó komédiás, aki sokszor jár a halál torkában. Látszólag csúfot űz a valóságból (grimaszokat vág, parodizál, szokatlanul kiöltözik és befesti magát...), mégis, így „kifordítva” hatásosabban arcunkba vágja az igazságot. Ezért kínos a szemébe nézni. Mivel „bohóckodik és cirkuszol”, inkább szórakoztat, mintsem komolyan venné az ember. Egyfajta keserédes életérzést sugall, amiről az egykori sláger jut eszünkbe: *a boldogságtól ordítani tudnék...* Azt is észrevehetjük, hogy a bohócok általában szomorúak, magányosak, mint a beteg orvos vagy a lyukas cipőjű suszter... Tömegeket nevettetnek, hogy ezzel feledtessék magányukat. De

---

Szerző: Sebestyén Péter (2019-08-02)

3 / 13 oldal | © Katolikus.ma

bolondozásukkal azt is jelzik, milyen vékony jégen táncolunk, amikor a boldogság és a boldogtalanság közti határvonalat meg akarjuk húzni. Szellemi nagyjaink, a nagy zsenik közt is voltak vannak ilyen profetikus bolondok. Gondoljunk csak múlt rendszer által gyanúsak tartott Hamvas Bélára, a filozófusra, aki raktárosként kereste kenyerét, Csontváryra, a festőre, akit őrültnek tartottak, Pilinszkyre, a magányos költőóriásra, Dsida Jenőre, a katolikus hite miatt mellőzött és fiatalon meghalt erdélyi költőre, vagy a közelmúltban elhunyt tragikus sorsú színészre, Robin Williamsra...

Talán kiráz a hideg tőlük, mégis 5000 éves történetük bizonyítja, mennyire fontos részei a társadalomnak. A bohócok már az egyiptomiaknál furcsa maszkokat hordtak, és leopárdbőrbe bújva, az isteneket utánözva táncoltak az emberek előtt. (5 bolond a faluban: pap, kántor, harangozó, focista, kéményseprő...)

Ilyen bolond-bohóc a pap is. Pontosan, mert elől jár a hitben, **Úr-felmutató** hivatása van. Prófétai módon éli meg az Isten-kapcsolatot, nem lehet beskatulyázni. Titokzatos bohóc ő. Sokszor ezért nem veszik komolyan az emberek, hiszen olyan, mint a bohóc: a ruhája, a szerepe, az életmódja - ezt kell mondania, furcsa dolgokat csinál... Köztünk él, mégsem átlagember. A pap is

---

Szerző: Sebestyén Péter (2019-08-02)

4 / 13 oldal | © Katolikus.ma

ember, s mégis... valami többről árulkodik jelenléte, valami többre kapunk meghívást általa, valami földön, világon túli világra mutat rá, és kíváncsivá teszi arra az embereket. Azt teszi, amire küldetést, megbízatást kapott.

„Nem ti választottatok engem, hanem én választottalak titeket”

- mondja az úr Jézus apostolainak. (Jn 15, 16-18) A pap nem saját maga „gyártotta” foglalkozását, nem nagyüzemi koncepció mentén szerzi a diplomáit, hogy karrierje egyre pénzesebb és hatékonyabb legyen. Ő inkább Isten kegyelmének „zöldmezős beruházására” készül, rábízva magát a Mesterre, aki emberhalásznak hívta, és nem sürgősségi szervizbe. Munkája nem tűzoltás, nem dizájn, járulékos kellék, ahol ő dolgozik az nem munkahely, nem is szabadidős program, ott nincs senki, aki előnyt élvezne, hiszen Isten mindenkit egyformán szeret és megváltott. Ezért a pap nem a hívek birtoka, nem sajátíthatják ki, nem házasodott össze velük. Ő mindenkié. A bohócot sem választják, hanem a király, a cirkuszigazgató kéri fel. A pap Jézus Krisztus megbízásából közvetíti az üzenetet. Az életével, nemcsak a szavaival. Szeretjük néha hallgatni, igényeljük is a „szolgáltatásait”, de néha kényelmetlen. Mert átlát rajtunk, mert továbblát és

---

Szerző: Sebestyén Péter (2019-08-02)

5 / 13 oldal | © Katolikus.ma

szembesít önmagunkkal. Görbe tükröt tart. Az isteni világot képviseli és láttatja meg velünk. Talán azért is kényelmetlen, mert állandó jelként él köztünk, az égre mutat, mint a földelt antenna, mely segít befogni az éter hullámait. Isten kegyelmének ingyenességére figyelmeztet, valódi kontrasztként arra, amit mi úgy szoktunk megfogalmazni, hogy itt a földön 'mindennek ára van'. Szemben mindazzal, ami ajándék, ingyenes, „csak úgy” van..., hogy belőle éljünk: az élet, a levegő, a kegyelem, és ez Isten végtelen szeretetéről tanúskodik.

„A kegyelem ingyenes, a szeretet ad vagy fizet, a bizalmatlanságtól a gyűlöletig terjedő mezőben éig érnek az árak.”

Hadnagy József, költő

Az ember fájdalma és bűne is az éig ér. És onnan, az égből jön a megváltás, amit pénzzel nem lehet megfizetni.

Szerző: Sebestyén Péter (2019-08-02)

6 / 13 oldal | © Katolikus.ma

Ki tartja el a papot?

Vagy a pap tartja el a híveit? Miért van szükség papra? (Relativizmus diktatúrája, a versengés és a farkastörvények világa, földi boldogság ábrándja...) A papot eltartani..., már a megfogalmazás is visszás és félreérthető... 8000 EUR-ba kerül egy évi fenntartása egy egyházközségnek, – protestánsok kiszámolták. A 80-100 lelket számláló falvak, szórványközösségek ennyit már nem tudnak „kitermelni”, és halálra vannak ítélve. Nagy a lelkészhiány, a pap családját is el kell tartani... Ahol ennyit nem tud összeadni egy év alatt a közösség, ott nem kell pap, templom, kántor..., az a közösség nem életképes..., legfeljebb ritkán, egy beszolgáló lelkész majd ígét hirdet...[v.ö. Krónika, 2018. március 9.] –, holott valójában a pap tartja el a híveit. Ő látja el lelki munícióval, ő veri csapra az égi kegyelmek csatornáit. A pap osztja ki minden szentmisében az égi kenyeret, lelkünk táplálékát, ő hinti az Ige magját, hogy lelkünk jól művelt talajában szárba szökkenjen és termést hozzon. Magvető nélkül nincs termés. Ha nem hallunk a pap szájából Istenről, a hit kegyelmét is nehezebben érzékelnénk. Nem hihetünk nélküle, hiszen Jézus maga akarta, hogy tanítványai adják tovább az örömhírt és vezessenek be minket az isteni életbe már itt a földön. „A hit hallásból ered” – írja az apostol...(Róm 10, 17) „Pap vagy te mindörökké”. (Zsolt 109,4; Zsid 7)... Sem egészséges kultúra, sem civilizáció nem lenne a pap jelenléte nélkül. Ő a kegyelem kincstárnoka az

---

Szerző: Sebestyén Péter (2019-08-02)

7 / 13 oldal | © Katolikus.ma

egyházban. Nélküle nincs áldozatbemutatás ma sem. Nem lehet őt a partvonalra száműzni, hiszen helyettesíthetetlen. Király (pásztor), tanító és próféta. Vezet, tanít, megszentel. Ez a hármasság küldetése. A pap Isten nagykövete, a hit embere. A hit fáklyáját tartja ébren lelkünkben. Fenntartja Isten helyét az ember lelkében, hogy azt más ne sajátítsa ki... Istennek lefoglalt ember ő, lelki dzsípiesz, az ő jele nélkül nem tudnánk tájékozódni a bűn által összekuszált világban. Összezavarodnánk, eltévednénk. De a pap mindig figyelmeztet, észhez térít, ráirányítja életünket a legfontosabbra. Létével folyamatosan emlékeztet és magasan tartja a mércét, az eszményt. (Statisztikák szerint, amikor látnak, amikor viselkednünk kell, akkor jobbak vagyunk... Isten előtt sem bújhatunk el... a magánélet árnyékába...)

*Egy fiú - a történet ezúttal amerikai - nagyon szerette világtalan apját, ám el kellett vesztenie. És míg korábban rosszul baseballozott, ezután valósággal megtáltosodott. Amikor az edző megkérdezte, mi lehet a változás oka, így válaszolt: „Apám miatt történt. Mert ez volt az első meccsem, amit odafönről már láthatott. Neki játszottam.” Ha tudjuk, hogy van valaki, aki végtelen szeretettel figyeli az életünket, a tetteinket, nagyon fogunk igyekezni, hogy tetsszen neki). A pap több mint lekipásztor - áldozatbemutató, közvetítő! Nélküle nem lenne szentmise, eucharisztia, szentségek, utóvégtül egyház sem... A pap Krisztushoz

---

Szerző: Sebestyén Péter (2019-08-02)

8 / 13 oldal | © Katolikus.ma

odaszentelt, Isten által megbabonázott, elcsábított ember. Ettől sugárzik, ez a különségének, hűségének a titka. Akkor ki tart el kit?...

Az aranymise, az 50 éves jubileum a hűség diadala

(Az állandóság, a biztos pont a szüntelen változás, kényszerfrissítés, a folytonos ide-oda ugrádozás az új, a divat széljárása szerinti világban...) Egy házasságban is hosszú idő. Visszanézve megbékélve pásztázod a megtett utat, szemed előtt pedig karnyújtásnyira az ígéret földje. Simeonként örülhetsz, hogy megtapasztaltad Isten szeretetét s megérezted az Üdvözítő Krisztus jelenlétét. Örömmel jubilálsz.

Hálaadás mindenért... - ahogy Sík Sándor a Te

Szerző: Sebestyén Péter (2019-08-02)

9 / 13 oldal | © Katolikus.ma

Jelen kiadvány tartalmául a Katolikus.ma cikke szolgál, mely a <https://katolikus.ma/a-pap-es-a-bohoc/> internetes címről származik. A cikket 2020-07-09 dátummal egy médiamissziós lelkületű Tisztelt Olvasónk töltötte le, létrehozva a jelen pdf vagy papír alapú kiadást, akinek ez úton is köszönjük az ilyen formában történő terjesztést. Mindent Isten nagyobb dicsőségére!

Deum-ban fogalmaz

Hadd idézzek fel egy esetet abból az időből, amikor a katonaságnál voltunk, és minket kispapokat büntetett előéletű fiatalokkal együtt tettek egy laktanyába. Volt ott egy nagytermetű cigány fiú, aki rettenetesen rondán káromkodott, mindenkinek az anyját szidta, s ami a legmeglepőbb volt, a végén mindig a saját anyját is szép cirkalmasan mindennek elmondta. Csodálkoztunk rajta, és egyszer megkérdeztük tőle, hogy miért szidja a saját anyját is. Elmondta, hogy amikor ő megszületett, az édesanyja, amikor megszületett, úgy ahogyan volt, a szülés után egy rongyba betekerte és otthagya egy kórház lépcsőjén. Soha életében azt sem tudta meg, hogy hogy hívták a szüleit. Vezetéknevet is az állam adott neki. Azt sem tudta meg, hogy vannak-e testvérei, egy szál egyedül nőtt fel a világban. Akkor megértettük, hogy miért beszél ő így. Nem tudta, hogy mit jelent az, hogy édesanya. Ahol nekünk az édesanyánk iránti szeretet és hála volt a szívünkben, ott neki egy nagy seb volt. A beszéde tükrözte az életének a megsebzettségét. Csak mellékesen jegyzem meg, hogy így van ez a mi életünkben is. Az, hogy hogyan beszél valaki, az tükrözi azt, hogy milyen a lelke. Szavaink a szívünkből jönnek elő. A beszéd a lélek tükre. Ha valaki észreveszi azt, hogy sok csúnyság is kijön a száján, az egy rossz jel. Jelzi, hogy talán valami belül is durvábbá vált, megváltozott. Volt ezzel a fiúval aztán egy nagyon szép élményünk karácsony

---

Szerző: Sebestyén Péter (2019-08-02)

10 / 13 oldal | © Katolikus.ma

előtt. Őt sem engedték haza, mert nagyon sok konfliktusa volt a tisztekkel, és minket kispapokat sem. Nem volt a laktanyában semmiféle karácsonyi ünnep, még karácsonyfát sem állítottak fel. Tudtunk azonban a fenyőfákról néhány gallyat törni, szereztünk egy-két gyertyát és volt néhány narancsunk, valaki kapott egy csomagot és abból maradt még néhány narancs, ez volt a teljes karácsonyi díszlet. Estefelé, ahogy a tisztek elmentek, a szobában énekeltünk néhány karácsonyi éneket, és utána elhatároztuk, hogy ezt a néhány narancsot odaadjuk ennek a fiúnak, akitől ahogy mondtam, elég sokat szenvedtünk. Döbbenetes volt, ahogy odaléptünk hozzá és a kezébe adtuk. Ez a hatalmas természetű fiatalember elkezdett sírni. Azt mondta, hogy ő még soha életében ilyen ajándékot nem kapott. Csak „egyforma” ajándékot kapott, amit mindenkinek adnak az intézetben. De, hogy neki személyesen bárki bármit adjon, ez most először fordult elő vele életében. (Székely János püspök.)

* Isten irgalmában áthidalja a szakadékot az ember felé, maga jön el hozzánk, ahogyan a próféták megjövendölték: „Lehajol az emberhez, hogy felemelje.” A kereszténység történetének legnagyobbjai az irgalmasság titkát élték. Kalkuttai Teréz anya a haldoklók házáat Káli istennő hindu szentélye mellett működtette. A hinduk erőszakosan tiltakoztak ez ellen, s a rendőrfőnök a szavát adta nekik, hogy elküldi onnan a nővéreket. Ám amikor látta, hogy Teréz anya nővérei a haldoklók

---

Szerző: Sebestyén Péter (2019-08-02)

11 / 13 oldal | © Katolikus.ma

rothadó sebeit tisztítják nagy szeretettel, így szólt a kint köveket dobáló néphez: Ha anyáitok és nővéreitek megteszik, amit a nővérek tesznek, betartom a szavam. Majd hozzátette: A templomban fekete kőből kifaragva ott van Káli istennő szobra, de mondom nektek, az az asszony ott bent maga az élő Káli. (Székely János püspök.)

Kedves Dénes paptestvér! Sok mindent kaptál te is híveidtől az elmúlt évtizedekben: Gyergyóremetén, Atyhában, Bordoson. Talán sok csalódást, visszautasítást, értetlenséget, ellenállást, közömbösséget, de hiszem: legalább annyi szeretetet, elfogadást is... Szíved most csordultig tele van hálával. Hiszen te magad is rengeteget adtál papi életed 50 esztendején keresztül híveidnek: székely szíved csordultig tele volt szeretettel. Megtiszteltetés, hogy Isten megadta ezt a nagy kegyelmét, a hosszú papi élet áldását. Nem tudom, észrevették-e a kedves hívek, de a papok különlegesen szépen öregszenek. S ez kiül az arcukra, a tekintetükre: sugárzik, letisztul. Kiül arcukra a megbékélt szeretet, tisztaság, a kiegyensúlyozottság, a belső rend, a lelki élet, a harmonikus Isten-kapcsolat.

Neked is tengernyi kegyelmet adott, és ezzel fizette meg hűségedet. Ezért adsz hálát most te is. Mi is megköszönünk Neki téged. Köszönjük egyszerűségedet,

---

Szerző: Sebestyén Péter (2019-08-02)

12 / 13 oldal | © Katolikus.ma

önzetlen, becsületes emberségedet, gyermeki nyitottságodat, nagylelkűségedet, és mindazt a sok ajándékot, amellyel az Úr ezt a közösséget általad elhalmozta. Köszönjük érzékeny szívedet, amellyel megláttad híveid, paptestvéreid szükségét és irgalmas szamaritánusa, barátja, segítője, testvére, bizalmasa tudtál lenni mindnyájunknak. Rád lehetett, lehet számítani. Kimondott szavad többet ért minden szerződésnél. Te voltál a falu mentőse, falugazdája, tanácsadója, lelkesítője, élő lelkiismerete, az utóbbi időben pedig a jóságos nagytata.... S ha valaki a hívek közül kihasználta, vagy bolondját járatta veled, te akkor is bízta, megbocsátottál, nagylelkűen szerettél. Sosem önmagadat sirattad, hanem együtt szenvedtél a szenvedőkkel, igyekeztél mindig másokkal törődni. Fölfokozott szereteted, lelki érzékenységed mindig ösztönzés, biztatás volt azoknak, akik könnyen elhagyták volna magukat és elcsüggedtek volna. Életmódodban, életrevalóságodban az elpuhultaknak, a lustábbjábanak is példát mutattál. Az állatok, a föld szeretete és a kétkezi munka megbecsülése, a ránk bízott javak gondos kezelése igazi, a gondoskodó családapát testesíti meg benned. Ma azért imádkozunk, hogy legyen még erőd élvezni a földi élet csodáit, papi szolgálatod beért gyümölcseit, s hogy még sokáig légy példakép, a jó ember, a jó pap példaképe számunkra.

Deo gratias!

Szerző: Sebestyén Péter (2019-08-02)

13 / 13 oldal | © Katolikus.ma